

http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:eKq-CI042jkJ:№buv.gov.ua/j-pdf/Chkup_2015_2_74.pdf+&cd=8&hl=ru&ct=cl№k&gl=ua.

6. Берш А.Я. примусові заходи медичного характеру: правова природа та види : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Одеса, 2019. 28 с. URL: http://www.lsej.org.ua/1_2019/44.pdf.

7. Лосич С. В., Рутвян К. О. Складнощі застосування примусових заходів медичного характеру до обмежено осудних осіб. *Forum Prava*. 2019. № 55 (2). С. 45–51. URL: https://forumprava.pp.ua/files/045-051-2019-2-FP-Losych,Rutvia№_7.pdf.

8. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

Гемба Катерина Миколаївна,
курсант ННІ № 1 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий керівник: Т.В.О. начальника
відділу організації наукової діяльності
та захисту прав інтелектуальної
власності Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, старший науковий співробітник
Корольчук В. В.

ПРОБЛЕМАТИКА ЗГВАЛТУВАННЯ ЧОЛОВІКІВ

На сьогодні багато науковців, журналістів, активістів говорять про проблеми «феномену» згвалтування чоловіків, про їх серйозність, але все таки вони залишаються мало поміченими.

Як для мене це незвичайні побутові проблеми чи сімейні сварки, а можна сказати глобальні і масштабні проблеми, про які потрібно говорити.

Історично згвалтування вважалося злочином виключно щодо жінок. Це переконання все ще на жаль, існує у нашому суспільстві. У більшості випадків чоловіки, які являються жертвами згвалтування намагаються приховати та заперечувати це, але коли вони врешті-решт наважуються на розповідь переважно більшість з них дуже невизначено говорять про свої травми, коли звертаються до медичних чи психологічних служб чи установ. Типовим прикладом може слугувати випадок у Китаї. Коли пекінський охоронець був засуджений у першому у Китаї судовому переслідуванні за регуальне гвалтування над чоловіком. Пізно вночі 9 травня 2011 року потерпілий все таки

наважився та викликав поліцію, яка наступного дня затримала зловмисника. Справа розглядалася у закритому засіданні, для збереження конфідційної інформації потерпілого. У вересні того року охоронця визнали винним у нанесенні тяжких тілесних ушкоджень та засудили до одного року в'язниці та зобов'язали виплатити моральну компенсацію. У законодавстві Китаю та в низьких інших країн згвалтування визначається примушення саме жінки до статевих зносин проти її волі, тому ця не підлягала кваліфікації, а якби закон включав засудження про згвалтування чоловіків, то це гарантувало засудженому приймати б 3 роки в'язниці.

Але, як кажуть «вік живи – вік учись», і все більших змін і популярності набуває новий відтінок значення поняття згвалтування, яке включає в себе примусове анальне або оральне проникнення, а попереднє визначення орієнтувалося на вагінальне проникнення. Це нове визначення заохочує чоловіків - жертв звертатися за допомогою, яку вони потребують. Наприклад для США поштовхом для змін даного визначення слугувало статистика таких держаних установ як Міністерство Юстиції США. На основі цього було проведено дослідження, яке показало, що 1 з 71 людини був згвалтований або намагався бути згвалтованим. Дослідження включало оральне та анальне проникнення у своє визначення, але не чоловіків у в'язниці та чоловіків, змушених до проникнення.

Станом на 11 січня 2019 року стає відомо, що Верховна Рада України внесла зміни до Кримінального Кодексу України (далі ККУ), де сучасна редакція статті 152 ККУ легалізує в Україні згвалтування чоловіків. Концептуальні зміни в законодавстві полягають у тому, що раніше жертвам потрібно було доводити суду, що вони чинили активний фізичний опір насильнику, тепер такої потреби немає, і це на крок наблизило Україну до рекомендацій Ради Європи та Європейського суду з прав людини. Відповідаючи на запитання, винесене в заголовок цієї статті, для українського законодавства це однозначний поступ уперед. А проте закон розроблено не досконало, потрібні його редакції, зокрема щоб усунути дискримінаційні моменти щодо чоловіків та прописати на законодавчому рівні «супутні обставини». Це дозволить надалі уникнути колізій у судовій практиці.

Згвалтування чоловіків на чоловіків було дуже сильним клеймований. За словами психолога Сари Кром, повідомляється про менше ніж 1 з 10 згвалтування чоловіків і чоловіків. Як група, жертви згвалтування чоловіків повідомляють про відсутність послуг та підтримки, а правові системи часто погано підготовлені для боротьби з цим видом злочинів.

Суспільні відносини видозмінюються, а з ними міняється і формується право – це цілком закономірно й логічно. Тепер згвалтування тлумачиться ширше, і культура згоди охоплює філософію рівності й поваги до статевої автономії кожної людини.

Усі види сексуального й сексуалізованого насильства – прояви гендерного насильства, тобто такого, яке в абсолютній більшості випадків чинять представники однієї гендерної групи проти іншої гендерної групи. Таке насильство в глобальному сенсі не є проблемою взаємин між конкретними особами, воно є механізмом встановлення влади між цілими гендерними групами – всіма чоловіками і всіма жінками.

Список використаних джерел

1. Кримінальний Кодекс України : Закон України від 01.12.2001 № 2198-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

2. Каніфоль Ганна (29 квітня 2014 р.). «Коли чоловіків згвалтують». Шифер. Отримано 12 лютого, 2015. Енциклопедія site:uk.wikisko.ru.

3. Новини Rediff. 5 січня 2011 р. Людина згвалтує людину в Китаї; уникає засудження.

4. «Згвалтування чоловіків (все ще) не є злочином у Китаї». Переклад законодавства Китаю. Енциклопедія site:uk.wikisko.ru.

5. «Проти його волі: реальність згвалтування чоловіків». CN№№.com. 10.10.2013. Отримано 2014-01-11. Енциклопедія site:uk.wikisko.ru.

6. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19#Text>.

Герус Тетяна Сергіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
кримінального процесу Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук *Римарчук О. В.*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ ДЕТЕКТИВІВ В УКРАЇНІ

В умовах надмірного навантаження слідчих, відсутності в них практичних навичок організації та безпосереднього проведення одночасно гласних і негласних слідчих (розшукових) дій органи